

zločinu podílnictví na krádeži, že věci, o něž jde, i po nabytí vědomosti a jejich původu dále ukrýval, což nalézací soud pro případ, že se obžalovaný o původu věcí až dodatečně dozvěděl, předpokládá, kdyžtž zjišťuje, že obžalovaný věci vydal teprve, když byl policií zadržen (viz rozh. č. 3272 Sb. n. s. — č. 3700, 4367 víd. sb., Miříčka, Trestní právo hmotné, str. 355). Neprávem dovolává se tu zmateční stížnost rozhodnutí č. 9 Sb. n. s., neboť v případě, který byl podkladem onoho rozhodnutí, dozvěděl se pachatel o pravém původu nabytých peněz (pocházejících ze zpronevěry) až v době, kdy se již podle § 367 obč. zák. stal jejich majitelem, takže tu jednal jen u výkonu jemu příslušejícího práva vlastnictví, pokud si peníze dále nechal. O tom není v souzeném případě řeč a nebrání tedy nic podřadění činu stěžovatelova pod ustanovení §§ 185, 186, písm. a), b) tr. z., stačí-li s hlediska skutkové podstaty tohoto zločinu pouhé ukrývání věcí a nelze-li popřít, že obžalovaný tuto činnost tím, že věci nechal u sebe, vyvinul dále i v době, kdy již původ ukradených věcí znal, aniž se byl zatím stal jejich majitelem a aniž tedy zde mohlo dojít k onomu rozporu mezi zásadami trestního a občanského práva, o němž se zmiňuje rozhodnutí č. 9 Sb. n. s. (viz o tom i Altmann, Komentář I, str. 524, Rittler, Lehrbuch des öest. Strafrechtes II, str. 123).

Čís. 6235.

K § 85, písm. a) tr. zák.

Výše škody způsobené poškozením věci se rovná majetkové újmě, dané rozdílem mezi hodnotou, jakou měla věc před poškozením, a hodnotou, jakou má po něm.

Při zjišťování těchto hodnot a jejich rozdílů (škody) je vycházeti z obecné ceny věci před poškozením a po něm. Je při tom bez významu, že se poškozený s pachatelem dohodl o výši škody, nebo že se zřekl náhrady škody, po případě že žádá menší částku.

(Rozh. ze dne 28. června 1938, Zm I 477/38.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem veřejného násilí zlomyslným poškozením cizího majetku podle § 85, písm. a) tr. z. a přestupkem proti veřejné mravopop-čestnosti podle § 516 tr. zák.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnosti, která napadá rozsudek nalézacího soudu pouze v části, odsuzující obžalovanou pro zločin podle § 85, písm. a) tr. z., a to z důvodů zmatečnosti podle § 281, čís. 3, 4, 9 a), správně 10 tr. ř., nelze přiznati úspěch.

S hlediska zmatku podle § 281, čís. 10 tr. ř. namítá stížnost, že škoda, způsobená obžalovanou tím, že do skleněných výkladních tabulí poškozených vyryla diamantem, resp. úlomkem tvrdé oceli necudné obrazce a jinak je poškrábala, nepřesahuje 2.000 Kč a že proto jde pouze o přestupek zlomyslného poškození cizího majetku podle § 468 tr. z. Uvádí, že znalec určil výši škody, způsobené na výkladní tabuli V. částkou 447 Kč 40 h, kdežto soud že ji stanoví částkou 467 Kč 25 h;

že si poškozená E. určila výši své škody částkou 602 Kč, která jí byla zaplacená;

poškozená Spořitelna města P. že prohlásila, že neutrpěla škodu, ježto chce poškrabané tabule užívatí tak, že ji obrátí a poškrabanou část zakryje barvou, takže pro ni má tabule stejnou cenu jako dříve, že jenom žádala o záruku za to, že tabule při obracení nepraskne, že tabule byla bez závady obrácena, že však potom praskla neopatrností dělníka, což žalované nelze přičítati;

že si poškozená K. sama ocenila svoji škodu částkou 500 Kč a poškozený J. že si ji ocenil částkou 250 Kč a oba že prohlásili, že je těmito částkami jejich škoda vyrovnána, a že nežádají-li poškození sami jinou částkou, nelze určovati výši škody abstraktním výpočtem, bez ohledu na konkrétní případ.

Zmateční stížnosti nelze ani tu přisvědčiti.

Výše škody, kterou pachatel způsobil poškozením věci, se rovná majetkové újmě, dané rozdílem mezi hodnotou, jakou měla věc před poškozením, a hodnotou, jakou má po něm (rozhodnutí čís. 1348, 6052 Sb. n. s.). Pomůckou při jejím výpočtu může býti zejména výše nákladů, jichž je třeba, aby poškozená věc byla uvedena ve všech směrech (zejména i co do pevnosti a trvanlivosti) do téhož stavu, v jakém byla předtím.

Při zjišťování hodnoty, jakou měla věc před poškozením, a hodnoty, jakou má po něm, a jich rozdílu — škody — je vycházeti z obecné ceny věci před poškozením a po něm (§ 304, věta první, § 306 obč. zák.). Obecnou cenou je tu rozuměti cenu, k jaké se dospěje, odhadne-li se věc podle užitku, který se zřetelem k době a místu obvykle a všeobecně skýtá.

Při tom je, ježto jde o veřejnožalobní trestný čin (§§ 33, 259 tr. z., § 1384 obč. z.), a vzhledem k zásadě, vyplývající z ustanovení § 4 tr. z. bez významu jak pro trestnost pachatele, tak pro výši škody ve smyslu § 85, písm. a) tr. z., že pachatel škodu nahradil nebo se o její výši dohodl s poškozeným, že se poškozený náhrady škody vzdal nebo ji nežadá, necítě se poškozen a chtěje poškozené věci dále užívatí tak, jak je, nebo že žádá náhradu menší, byť i tyto okolnosti byly rozhodné pro určení náhrady škody podle práva soukromého.

Vychází-li se z těchto právních zásad, nelze napadenému rozsudku důvodně vytýkat právní mylnost, vypočítává-li škodu ve smyslu § 85, písm. a) tr. z. jako rozdíl mezi hodnotou tabulí před činem obžalované

a po něm a béře-li za základ tohoto výpočtu obecné ceny tabulí a zlomů (které zbyly po odříznutí poškozené plochy), jak ji zjistil na základě souhlasného posudku obou slyšených znalců bez ohledu na to, jak si ocenili škodu poškození (z nichž K. a J. ostatně prohlásili, že od zaměstnavatele obžalované přijali uvedené částky na vyrovnání své škody jen proto, že je obžalovaná nemajetná a že by od ní nedostali ničeho) a bez ohledu na údaj znalce K., že by za zlomy tabule V. zaplatil (vzhledem k možnosti zlomy odbýti) částku 135 Kč, tedy o 20 Kč více, než činí objektivní cena zjištěná soudem na základě souhlasného posudku obou znalců.

Ježto na tabuli náležející spořitelně města P. vznikla škoda v rozsudku uvedená již činem obžalované, je pro posouzení věci s hlediska § 85, písm. a) tr. z. bez významu, zda tabule později praskla a čím zaviněním.

Poněvadž škoda zjištěná rozsudkem podle uvedených zásad přesahuje 2.000 Kč, byla obžalovaná právem odsouzena pro zločin podle § 85, písm. a) tr. z.

Čís. 6236.

Výklad skutkové podstaty přečinu podľa § 7, odst. 1 zák. čl. XXIII: 1913.

V tomto zákonnom ustanovení užitý výraz »určitý kandidát« znamená aj určitú kandidátnu listinu.

(Rozh. zo dňa 28. júna 1938, Zm IV 306/38.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre prečin podľa § 7, odst. 1 zák. čl. XXIII:1913 zamietol zmätočné sťažnosti obžalovaného a jeho obhájcu.

Z d ô v o d o v:

Na základe dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p. dovodujú sťažovatelia nedostatok skutkovej podstaty přečinu podľa § 7, odst. 1 zák. čl. XXIII:1913 jednak námietskou, že čin obžalovaného nie je možné považovať za vyhrážku spôsobením škody na majetku alebo zárobku, jednak námietskou, že obžalovaný žiadal na svedkovi, aby hlasoval na určitú kandidátnu listinu a nie na určitého kandidáta, ako vraj cit. ustanovenie zákona predpokladá.

Zmätočná sťažnosť je bezzákladná. Prečinu podľa § 7, odst. 1 zák. čl. XXIII:1913 sa dopúšťa ten, kto za tým účelom, aby volič dal, alebo nedal hlas určitému kandidátovi, alebo aby sa zdržal hlasovania, vykoná niektorú z činností v zákone uvedených, t. j. slovom alebo skutkom ublíži voličovi alebo jeho príslušníkovi, alebo takým ublížením vyhráža,